

sulenter, saa skulde det dog ikke være en Hindring, enten vi have 4 eller 7, for at komme til en anden Ordning af Spørgsmaalet. Jeg gør altsaa opmærksom paa, at der mulig er noget at tage under Overvejelse, men anbefaler alligevel at gaa til Forøgelsen med 3, som der sikkert er haardt Brug for, ikke alene af Hensynet — som det blev nævnt for Resten ogsaa af den ærede Ordfører — til Bedømmelsen ved eventuelle Stridigheder om Smørsalg, men ogsaa af Hensyn til selve Mejerikon-sulenternes Gerning i sin Almindelighed ude i Befolkningen.

Mens jeg har Ordet, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger endnu. Der er under Nr. 46 i Betænkningen omtalt Spørgsmaalet om de Landboforeningsforedrag, hvortil der nu ydes Tilskud. Jeg skal ikke udtale mig videre om Spørgsmaalet, men da der er givet Anledning dertil, dog nævne, at saadan som Ordningen er for Tiden, er der vistnok inden for Landboforeningernes Omraade ikke særlig stor; jeg vil ikke sige Trang til disse Foredrag, men at Folks Kærlighed til dem skulde være særlig stor, tror jeg ikke. Jeg har i hvert Fald gjort den Erfaring, at de Foredrag, som afholdes efter Landboforeningernes Initiativ, samle som Regel — der er hæderlige Undtagelser — meget faa Tilhørere, men om det ligger i Valget af Foredragsholderne, eller i Valget af Emnerne, skal jeg ikke indlade mig paa. Men naar det af den ærede Ordfører blev antydet, at der kunde være Grund til at tage hele denne Foredragsvirksomhed, som der ydes Støtte til fra Staten, ikke alene over for Landboforeninger, men ogsaa over for andre Foreninger, under Overvejelse, kan jeg give det min fulde Tilslutning. Jeg tror, der kan faas en fyldigere og heldigere Ordning af denne Sag og vil meget anbefale Spørgsmaalet taget op til Behandling. Jeg tror ikke, Landboforeningerne ville blive særlig skuffede, om den Ordning, vi nu have, gaar ud; jeg tror let, at der kan findes en Ordning, der vil være meget mere tilfredsstillende, uden at jeg derfor vil have, at det skulde føre til, at vi slet ingen Foredrag fik i Landboforeningerne, thi jeg tror, vi have Brug for Foredrag, men kun under en for Medlemmerne mere tiltalende og tiltrækkende Form. Det var ellers væsentlig Spørgsmaalet om Avlscentre under Betænkningens Nr. 50, jeg vilde gøre et Par Bemærkninger til. Allerførst kan jeg have Grund til at sige Tak for, at mine Bemærkninger — jeg var for Resten ikke

ene om den Sag — ved Finanslovens 1ste Behandling, hvor jeg gerne vilde lægge et godt Ord ind for Svinene, ere blevne tagne til Følge, idet der har været Samraad om Anvendelse af en Del af Bevillingen til Indkøb af Yorkshire-Svin. Det andet Punkt, der har været Samraad om, er en Fastsettelse af Præmiernes mindste Størrelse til 1,000 Kr. i Stedet for til 1,500 Kr. Dette har jeg slet ikke noget imod; jeg tror oven i Købet, at det er heldigt, men derimod vilde jeg rigtignok gerne, at der havde staaet noget om, at der havde været Samraad ogsaa om at faa Maksimum ned, for jeg synes rigtignok, at en saa stor Præmie, et saa stort Anerkendelsesbeløb, om jeg maa kalde det saa, som 4,500 Kr. er efter min Mening lovlige højt. Under 1ste Behandling af Finansloven gjorde jeg gældende, at der for mig vilde være vundet for lidt ved Oprettelsen af Avlscentre paa den Maade, der er foreslaaet, hvis vi ikke ogsaa fik nogle af de smaa Besætninger med ind derunder. Jeg har forstaaet det saadan, at der ogsaa er Tale nu om at faa mindre Besætninger med. Om det er af Hensyn til de smaa Besætninger, at Mindstebeløbet, den mindste Præmie, er sat ned til 1,000 Kr., tør jeg ikke sige, det fremgik ikke af de Udtalelser, der ere faldne, men det kan godt være, og det kan for saa vidt være berettiget. Jeg havde Lyst til at sige herom, at jeg tror, der kunde være Grund til at gaa ned ogsaa med Maksimumsbeløbet, og saa vil jeg gøre opmærksom paa, at for saa vidt der bliver Tale om at dele de konkurrerende Besætninger i to eller flere Afdelinger i Forhold til Koantallet eller Besætningens Størrelse, vilde jeg nødig, at det skulde resultere deri, at man sagde, at saa ere Maksimums- og Minimums-præmierne i den ene Afdeling saadan og i den anden saadan, ligegyldigt hvordan man ellers sætter Beløbene. Jeg ved, at det er almindeligt, i hvert Fald i nogle Landboforeninger, hvor man har Premier paa Samlinger af Kvæg, at man, som naturligt er, deler Udstillingen af Kvæget i flere Afdelinger, man siger: fra saa og saa store Besætninger skal fremstilles et saa og saa stort Antal, fra Besætninger, hvis Antal ligger mellem f. Eks. 50 og 30 eller 50 og 20, skal der fremstilles saa mange, og fra Besætninger med et mindre Antal saa mange. At der fra Besætninger af forskellig Størrelse skal fremstilles et forskelligt Antal Dyr til Bedømmelse, finder jeg selvfølgeligt, men naar man saa ser, at i den Afdeling, hvor de store Besætning-